Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 253/2003/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ►C1 6ης Φεβρουαρίου 2003 ◄

για τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2007)

(ΕΕ L 36 της 12.2.2003, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Απόφαση αριθ. 787/2004/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004	L 138	12	30.4.2004

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 51 της 26.2.2003, σ. 23 (2003/253/ΕΚ)

▼B

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 253/2003/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της ►C1 6ης Φεβρουαρίου 2003 ◄

για τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2007)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η εμπειρία που αποκτήθηκε από προηγούμενα προγράμματα στον τελωνειακό τομέα, ειδικότερα το πρόγραμμα «Τελωνεία 2002» το οποίο περιέχεται στην απόφαση αριθ. 210/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα (Τελωνεία 2000) [4], δείχνει ότι υπάρχει ισχυρό κοινοτικό συμφέρον να συνεχιστεί, και ακόμη και να επεκταθεί, το πρόγραμμα αυτό. Το νέο πρόγραμμα θα πρέπει να βασίζεται στα αποτελέσματα των προηγουμένων προγραμμάτων. Η ανάγκη για ευκρινέστερους και πιο μετρήσιμους στόχους έχει αποδειχθεί από τα προηγούμενα προγράμματα.

(2) Το νέο πρόγραμμα θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής και το ψήφισμα του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με μια στρατηγική για την τελωνειακή ένωση [5].

(3) Οι τελωνειακές διοικήσεις έχουν να διαδραματίσουν το ζωτικό ρόλο της προστασίας των συμφερόντων της Κοινότητας και δη των οικονομικών της συμφερόντων, της παροχής ισοδύναμου επιπέδου προστασίας στους πολίτες της Κοινότητας και στους οικονομικούς φορείς, σε κάθε σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας όπου διεκπεραιώνονται τελωνειακές διατυπώσεις, και της υποβοήθησης των επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να είναι ανταγωνιστικές σε επίπεδο παγκόσμιας αγοράς. Στο πλαίσιο αυτό, η ομάδα τελωνειακής πολιτικής θα πρέπει να προσαρμόζει διαρκώς την τελωνειακή πολιτική στις εξελίξεις, ώστε οι τελωνειακές εθνικές διοικήσεις να λειτουργούν όσο αποτελεσματικά και ικανοποιητικά θα λειτουργούσε μία ενιαία διοίκηση.

(4) Η παρούσα απόφαση πρέπει να ορίζει τους στόχους της εφαρμογής του προγράμματος, καθώς και τις προτεραιότητες από τις οποίες θα διέπεται την επόμενη πενταετία, να στηρίζει δε και να συμπληρώνει δράσεις

([1]) ΕΕ C 126 Ε της 28.5.2002, σ. 268.
([2]) ΕΕ C 241 της 7.10.2002, σ. 8.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002.
([4]) ΕΕ L 33 της 4.2.1997, σ. 24· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 105/2000/ΕΚ (ΕΕ L 13 της 19.1.2000, σ. 1).
([5]) ΕΕ C 171 της 15.6.2001, σ. 1.

▼B

που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη στον τελωνειακό τομέα. Την εφαρμογή του προγράμματος αυτού θα συντονίζουν και θα οργανώνουν από κοινού η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εντός του πλαισίου της κοινής πολιτικής που εκπονεί η ομάδα τελωνειακής πολιτικής.

(5) Η κοινοτική δέσμευση για τη διαδικασία προσχώρησης των υποψηφίων χωρών υπαγορεύει την πρόβλεψη πρακτικών μέσων με τα οποία οι τελωνειακές διοικήσεις των χωρών αυτών θα μπορέσουν να αναλάβουν το πλήρες φάσμα καθηκόντων που απαιτεί η κοινοτική νομοθεσία από την ημερομηνία προσχώρησής τους, περιλαμβανομένης και της διαχείρισης των μελλοντικών εξωτερικών συνόρων. Για να υλοποιηθεί το έργο αυτό, το πρόγραμμα θα πρέπει να είναι ανοιχτό στις υποψήφιες χώρες.

(6) Για να επιτευχθούν οι στόχοι του προγράμματος αυτού μπορούν να χρησιμοποιηθούν διάφορα μέσα, περιλαμβανομένων και των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, των ομάδων διαχείρισης, των ομάδων έργου, της συγκριτικής αξιολόγησης, της ανταλλαγής υπαλλήλων, της διοργάνωσης σεμιναρίων, συναντήσεων εργασίας, παρακολούθησης, εξωτερικών δράσεων και δραστηριοτήτων κατάρτισης. Στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το άρθρο 150 της συνθήκης ορίζει ότι η κοινοτική δράση θα πρέπει να σέβεται πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών μελών για το περιεχόμενο και την οργάνωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

(7) Η τελωνειακή δράση πρέπει να δώσει προτεραιότητα στη βελτίωση των ελέγχων κατά της απάτης, ελαχιστοποιώντας το κόστος συμμόρφωσης των οικονομικών φορέων προς την τελωνειακή νομοθεσία και προετοιμάζοντας το έδαφος για τη διεύρυνση. Κατά συνέπεια, η Κοινότητα πρέπει να μπορέσει, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της, να στηρίξει τη δράση των τελωνειακών διοικήσεων των κρατών μελών και να επωφεληθεί πλήρως από κάθε δυνατότητα διοικητικής συνεργασίας που παρέχουν οι κοινοτικοί κανόνες.

(8) Η αυξανόμενη παγκοσμιοποίηση του εμπορίου, η ανάπτυξη νέων αγορών και οι μεταβολές στις μεθόδους και στην ταχύτητα της διακίνησης εμπορευμάτων, απαιτούν την ενίσχυση των σχέσεων μεταξύ των τελωνειακών διοικήσεων της Κοινότητας καθώς και μεταξύ αυτών και των κοινοτικών επιχειρήσεων, των νομικών και επιστημονικών κύκλων και των φορέων που δραστηριοποιούνται στο εξωτερικό εμπόριο.

(9) Θα πρέπει να καθοριστούν δείκτες σε πρώιμη φάση του προγράμματος ώστε να εξασφαλιστεί ένα αποτελεσματικό σύστημα για τη συνολική αξιολόγηση του προγράμματος. Για να μετράται η αποτελεσματική και αποδοτική διαχείριση του προγράμματος, θα πρέπει να καθιερωθούν δείκτες για κάθε μεμονωμένη δράση.

(10) Είναι απαραίτητο να συνεχίσουν οι τελωνειακές διοικήσεις να αξιοποιούν το δυναμικό των εξελισσομένων τεχνολογιών της πληροφορίας και των επικοινωνιών, προκειμένου να παρέχουν αποτελεσματικότερες και προσιτότερες ηλεκτρονικές υπηρεσίες που θα μειώσουν τις δαπάνες των οικονομικών φορέων και θα προαγάγουν την ευρωπαϊκή ανταγωνιστικότητα, καθώς και μια αποτελεσματικότερη ενιαία αγορά.

▼B

(11) Με την παρούσα απόφαση ορίζεται, για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, ένα δημοσιονομικό πλαίσιο που συνιστά προνομιακή αναφορά, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας, της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού [1] για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, κατά την ετήσια διαδικασία κατάρτισης του προϋπολογισμού.

(12) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [2],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΠΕΔΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

Θέσπιση του προγράμματος

Θεσπίζεται, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2007, πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης (Τελωνεία 2007), εφεξής καλούμενο «το πρόγραμμα», με σκοπό να στηρίξει και να συμπληρώσει τις δράσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον τελωνειακό τομέα.

Άρθρο 2

Συμμετοχή στο πρόγραμμα

1. Συμμετέχουσες χώρες είναι τα κράτη μέλη και οι χώρες οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 2 και οι οποίες συμμετέχουν κατ' ουσίαν στο πρόγραμμα.

2. Στο πρόγραμμα μπορεί να συμμετέχει κάθε χώρα η οποία έχει αναγνωρισθεί ως υποψήφια για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα με τους όρους και προϋποθέσεις της συμμετοχής αυτής.

Άρθρο 3

Στόχοι

1. Στο πλαίσιο της διαχείρισης της τελωνειακής ένωσης, οι στόχοι του προγράμματος είναι να διασφαλιστεί ότι οι τελωνειακές διοικήσεις των κρατών μελών:

α) αναπτύσσουν συντονισμένη δράση προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η δραστηριότητα των τελωνείων ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εσωτερικής αγοράς της Κοινότητας μέσω της υλοποίησης της στρατηγικής που καθορίζεται στην προαναφερθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής και στο προαναφερθέν ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με μια στρατηγική για την τελωνειακή ένωση·

β) συνεργάζονται ενεργά και ασκούν τα καθήκοντά τους τόσο αποτελεσματικά όσο εάν ήταν μία ενιαία διοίκηση και επιτυγχάνουν ισοδύναμα αποτελέσματα σε κάθε σημείο του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας·

γ) ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παγκοσμιοποίησης και στον αυξανόμενο όγκο των εμπορικών συναλλαγών και

[1] ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

συμβάλλουν στην ενίσχυση του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

δ) παρέχουν την απαιτούμενη προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σταθερό και ασφαλές περιβάλλον για τους πολίτες της·

ε) λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την προετοιμασία της διεύρυνσης και τη στήριξη της προσχώρησης νέων κρατών μελών.

2. Η κοινή προσέγγιση όσον αφορά την τελωνειακή πολιτική αναπροσαρμόζεται διαρκώς στις νέες εξελίξεις με συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στους κόλπους της ομάδας τελωνειακής πολιτικής η οποία απαρτίζεται από τους προϊσταμένους των τελωνειακών διοικήσεων της Επιτροπής και των κρατών μελών, ή τους αντιπροσώπους τους. Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την ομάδα τελωνειακής πολιτικής για τα μέτρα που σχετίζονται με την εφαρμογή του προγράμματος.

Άρθρο 4

Προτεραιότητες του προγράμματος

Για την εφαρμογή του προγράμματος ορίζονται οι ακόλουθες προτεραιότητες:

α) να μειωθεί το κόστος συμμόρφωσης προς την τελωνειακή νομοθεσία για τους οικονομικούς φορείς, με μέτρα όπως η βελτιωμένη τυποποίηση, και να αναπτυχθεί ολοένα ανοικτότερη και διαφανέστερη συνεργασία με τους παράγοντες του εμπορίου·

β) να προσδιοριστούν, να αναπτυχθούν και να εφαρμοστούν οι βέλτιστες πρακτικές εργασίας, ειδικότερα στους τομείς τού μετά τον εκτελωνισμό λογιστικού ελέγχου, της ανάλυσης κινδύνου και της απλούστευσης των διαδικασιών·

γ) να καθιερωθεί σύστημα μέτρησης των επιδόσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις τελωνειακές διοικήσεις·

δ) να στηριχθούν δράσεις με στόχο την πρόληψη των παρατυπιών, παραδείγματος χάριν μέσω της ταχείας παροχής σχετικών με τον έλεγχο πληροφοριών σε τελωνεία πρώτης γραμμής·

ε) να βελτιωθεί η τυποποίηση και η απλούστευση των τελωνειακών διαδικασιών, συστημάτων και ελέγχων·

στ) να βελτιωθεί ο συντονισμός και η συνεργασία μεταξύ εργαστηρίων που πραγματοποιούν αναλύσεις για τελωνειακούς σκοπούς με σκοπό ιδίως την εξασφάλιση ενιαίας και αδιαμφισβήτητης δασμολογικής ταξινόμησης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση·

ζ) να στηριχθεί η δημιουργία ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στα τελωνεία, με τελωνειακές διαδικασίες χωρίς έντυπα, και η συνεχής πρόσβαση των οικονομικών παραγόντων στα τελωνεία μέσω της ανάπτυξης συστημάτων επικοινωνίας που θα συνοδεύονται από τις αναγκαίες νομοθετικές και διοικητικές αλλαγές·

η) να εξασφαλιστεί η λειτουργία των υπαρχόντων συστημάτων επικοινωνίας και πληροφοριών και, όπου κρίνεται σκόπιμο, να αναπτυχθούν και να καθιερωθούν νέα συστήματα·

θ) να αναληφθούν δράσεις που θα παρέχουν στήριξη προς τις τελωνειακές υπηρεσίες των υποψηφίων χωρών κατά την προετοιμασία τους για την προσχώρηση·

ι) να βοηθηθούν οι τρίτες χώρες για τον εκσυγχρονισμό των τελωνειακών υπηρεσιών και διαδικασιών·

ια) να αναπτυχθούν μέτρα κοινής κατάρτισης και το οργανωτικό πλαίσιο για την τελωνειακή κατάρτιση που θα καλύπτει τις ανάγκες που θα προκύψουν από τις δράσεις του προγράμματος.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Άρθρο 5

Συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών

1. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες διασφαλίζουν ότι τα ακόλουθα συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, συνοδευόμενα από εγχειρίδια και οδηγούς, είναι λειτουργικά, στο βαθμό που η λειτουργία τους υπαγορεύεται από την κοινοτική νομοθεσία:

α) το κοινό δίκτυο επικοινωνιών/κοινή διεπαφή συστημάτων (CCN/CSI) στο βαθμό που απαιτείται για να στηριχθεί η λειτουργία των συστημάτων που περιέχονται στην παρούσα παράγραφο·

β) το σύστημα διάδοσης δεδομένων (DDS)·

γ) το νέο μηχανογραφημένο σύστημα διαμετακόμισης (NCTS/NSTI)·

δ) το σύστημα πληροφοριών για το ολοκληρωμένο δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Taric)·

ε) το σύστημα πληροφοριών για τη μεταφορά σφραγίδων καταγωγής και τη διαβίβαση των σφραγίδων διαμετακόμισης (TCO/TCT)·

στ) ο ευρωπαϊκός τελωνειακός κατάλογος χημικών ουσιών (ECICS)·

ζ) το ευρωπαϊκό σύστημα δεσμευτικών δασμολογικών πληροφοριών (EBTI/RTCE)·

η) το σύστημα διαχείρισης της επιτήρησης των δασμολογικών ποσοστώσεων (TQS)·

θ) το σύστημα απαλλαγής για τελειοποίηση προς επανεξαγωγή (IPR)·

ι) το σύστημα αξιών μονάδος (UNIT VALUES)·

ια) το σύστημα πληροφοριών για τις αναστολές (SUSPENSIONS)·

ιβ) άλλα υπάρχοντα κοινοτικά συστήματα της τεχνολογίας των πληροφοριών στον τελωνειακό τομέα για την εξασφάλιση της συνέχειάς τους.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, μπορεί να καθιερώσει πρόσθετα συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών, στο βαθμό που θα θεωρηθούν απαραίτητα.

3. Τα κοινοτικά δομικά μέρη των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών συνίστανται στο υλισμικό, το λογισμικό και τις δικτυακές συνδέσεις, και πρέπει να είναι κοινά σε όλες τις συμμετέχουσες χώρες έτσι ώστε να διασφαλίζεται η διασύνδεση και η διαλειτουργικότητα των συστημάτων, είτε είναι εγκατεστημένα σε κτίρια της Επιτροπής, ή εγκεκριμένου υπεργολάβου, ή σε κτίρια συμμετεχουσών χωρών, ή εγκεκριμένου υπεργολάβου. Η Επιτροπή συνάπτει τις αναγκαίες συμβάσεις για να διασφαλίσει τη λειτουργικότητα αυτών των δομικών μερών.

4. Τα μη κοινοτικά δομικά μέρη των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών περιέχουν τις εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν τμήματα των συστημάτων αυτών, τις δικτυακές συνδέσεις μεταξύ κοινοτικών και μη κοινοτικών δομικών μερών και το υλισμικό και λογισμικό κάθε συμμετέχουσας χώρας το οποίο αυτή θα κρίνει κατάλληλο για την πλήρη λειτουργία των συστημάτων αυτών σε όλη τη διοίκησή της. Οι συμμετέχουσες χώρες διασφαλίζουν τη λειτουργία των μη κοινοτικών δομικών μερών καθώς και τη διαλειτουργικότητα των μερών αυτών με τα κοινοτικά δομικά μέρη.

5. Η Επιτροπή συντονίζει, σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες, όλα τα θέματα εγκατάστασης και λειτουργίας των

▼B

κοινοτικών και μη κοινοτικών δομικών μερών των συστημάτων και των υποδομών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 6

Συγκριτική αξιολόγηση

Δύνανται να διοργανώνονται δραστηριότητες συγκριτικής αξιολόγησης οι οποίες αφορούν μία ή περισσότερες συμμετέχουσες χώρες ή άλλες τρίτες χώρες και ειδικότερα τους κύριους εμπορικούς εταίρους της Κοινότητας, προκειμένου να βελτιωθούν οι επιδόσεις των τελωνειακών τους διοικήσεων σε συγκεκριμένους τομείς.

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως «συγκριτική αξιολόγηση» νοείται η σύγκριση εργασιακών μεθόδων ή η χρήση συμφωνηθέντων, κοινών δεικτών μέτρησης των επιδόσεων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για να εντοπιστούν διαφορές στις επιδόσεις, και τις διαδικασίες με σκοπό την από κοινού αποκόμιση εμπειριών και διδαγμάτων από ορθές πρακτικές, έτσι ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα.

Άρθρο 7

Ανταλλαγή υπαλλήλων

1. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες οργανώνουν ανταλλαγές υπαλλήλων των τελωνειακών τους διοικήσεων προς στήριξη των στόχων του προγράμματος. Κάθε ανταλλαγή επικεντρώνεται σ' ένα συγκεκριμένο θέμα της τελωνειακής πρακτικής, προετοιμάζεται δε εξ ολοκλήρου και αξιολογείται στη συνέχεια από τους αρμόδιους υπαλλήλους και αρχές. Οι ανταλλαγές δύνανται να έχουν λειτουργικό χαρακτήρα ή να στοχεύουν σε συγκεκριμένες δραστηριότητες προτεραιότητας.

2. Όπου κρίνεται σκόπιμο, οι συμμετέχουσες χώρες λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν στους ανταλλασσομένους υπαλλήλους να είναι λειτουργικοί στην υπηρεσία που τους φιλοξενεί. Προς το σκοπό αυτό, επιτρέπεται στους ανταλλασσομένους υπαλλήλους να διενεργούν διατυπώσεις σχετικές με τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί. Εφόσον το απαιτούν οι περιστάσεις, και ειδικότερα για να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένες απαιτήσεις του νομικού συστήματος κάθε συμμετέχουσας χώρας, οι αρμόδιες αρχές των συμμετεχουσών χωρών δύνανται να περιορίζουν τα εν λόγω καθήκοντα.

3. Καθ' όλη τη διάρκεια της ανταλλαγής οι υπάλληλοι υπέχουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, την ίδια αστική ευθύνη με τους εθνικούς υπαλλήλους των αρχών υποδοχής. Οι υπάλληλοι που συμμετέχουν σε ανταλλαγή υπόκεινται, όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, στους ίδιους κανόνες με τους εθνικούς υπαλλήλους της χώρας υποδοχής.

4. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες δύνανται επίσης να οργανώνουν ανταλλαγές με άλλες τρίτες χώρες προς στήριξη των στόχων του παρόντος προγράμματος.

5. Οι συμμετέχουσες χώρες πραγματοποιούν τακτικές αξιολογήσεις των ανταλλαγών, περιλαμβανομένων και των επιπτώσεων στη διοίκησή τους, όπως απαιτεί η Επιτροπή.

Άρθρο 8

Σεμινάρια, συναντήσεις εργασίας και ομάδες έργου

Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες διοργανώνουν σεμινάρια, συναντήσεις εργασίας και συνέδρια τα οποία παρακολουθούν οι υπάλληλοι των συμμετεχουσών χωρών και της Επιτροπής και, όπου κρίνεται σκόπιμο, άλλοι εμπειρογνώμονες του τομέα. Τα σεμινάρια, οι συναντήσεις εργασίας και τα συνέδρια δύνανται επίσης να παρακολουθούνται από υπαλλήλους

▼B

άλλων διοικήσεων όταν αυτό εξυπηρετεί τους στόχους της δραστηριότητας.

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, μπορεί να συστήσει ομάδες έργου οι οποίες θα διεκπεραιώνουν συγκεκριμένα καθήκοντα εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 9

Δραστηριότητες κατάρτισης

1. Για να ενθαρρυνθεί η συγκροτημένη συνεργασία μεταξύ των εθνικών φορέων κατάρτισης και των υπαλλήλων που είναι αρμόδιοι για την τελωνειακή κατάρτιση στις διοικήσεις, οι συμμετέχουσες χώρες, σε συνεργασία με την Επιτροπή:

α) καθορίζουν πρότυπα κατάρτισης, αναπτύσσουν τα υφιστάμενα προγράμματα κατάρτισης και, όπου κρίνεται σκόπιμο, εκπονούν νέα προγράμματα προκειμένου να παρασχεθεί μία κοινή βάση κατάρτισης υπαλλήλων που θα καλύπτει το σύνολο των τελωνειακών κανόνων και διαδικασιών της Κοινότητας, έτσι ώστε αυτοί να μπορούν να αποκτούν τις αναγκαίες επαγγελματικές ικανότητες και γνώσεις·

β) όπου κρίνεται σκόπιμο, επιτρέπουν τη συμμετοχή στα προγράμματα κατάρτισης που διοργανώνουν οι ίδιες για τους δικούς τους υπαλλήλους, και σε υπαλλήλους από άλλες συμμετέχουσες χώρες·

γ) αναπτύσσουν τα κοινά εργαλεία που είναι αναγκαία για την τελωνειακή κατάρτιση και τη διαχείρισή της, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ενός οργανωτικού πλαισίου.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες μεριμνούν επίσης ώστε οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν την αρχική και συνεχή κατάρτιση που είναι αναγκαίες για να αποκτήσουν τα κοινά επαγγελματικά προσόντα και γνώσεις, σύμφωνα με τα κοινά προγράμματα κατάρτισης, και την αναγκαία γλωσσική κατάρτιση για να αποκτήσουν ικανοποιητικό επίπεδο γλωσσικών γνώσεων.

Άρθρο 10

Δράσεις παρακολούθησης

1. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και, εφόσον χρειάζεται, μετά από στενές διαβουλεύσεις με τους οικονομικούς παράγοντες, ρυθμίζει την παρακολούθηση συγκεκριμένων τομέων των κοινοτικών τελωνειακών κανόνων και διαδικασιών.

2. Η παρακολούθηση αυτή διενεργείται από κοινές ομάδες που έχουν συσταθεί από τελωνειακούς υπαλλήλους των κρατών μελών και της Επιτροπής. Οι ομάδες αυτές, βάσει μιας προσέγγισης ανά θέμα ή ανά περιοχή, επισκέπτονται διάφορα σημεία του κοινοτικού τελωνειακού εδάφους όπου οι τελωνειακές διοικήσεις διεκπεραιώνουν τα καθήκοντά τους. Στο τέλος των επισκέψεων αυτών, συντάσσουν έκθεση στην οποία καταγράφουν και αναλύουν τις καλύτερες μεθόδους εργασίας καθώς και τις τυχόν διαπιστωθείσες δυσκολίες εφαρμογής των κανόνων και, όπου κρίνεται σκόπιμο, διατυπώνουν υποδείξεις για την προσαρμογή τόσο των κοινοτικών κανόνων όσο και των μεθόδων εργασίας ώστε να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των τελωνειακών δράσεων συνολικά. Οι εκθέσεις αυτές κοινοποιούνται στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

Άρθρο 11

Εξωτερικές δράσεις υπό τη μορφή τεχνικής βοήθειας και κατάρτισης

1. Η Επιτροπή προβαίνει στο συντονισμό των δράσεων κατάρτισης, τεχνικής βοήθειας και συνεργασίας που πραγματοποιούν η Κοινότητα και τα κράτη μέλη με τις διοικήσεις τρίτων χωρών,

▼B

ώστε να εξασφαλιστεί η συνέπεια των κοινοτικών δράσεων, τόσο εξωτερικών όσο και εσωτερικών.

2. Η Επιτροπή διασφαλίζει επίσης την υλοποίηση δράσεων κατάρτισης και τεχνικής βοήθειας και συνεργασίας προς όφελος:

α) των υποψηφίων χωρών, ώστε να μπορέσουν αυτές να συμμορφωθούν προς την κοινοτική τελωνειακή νομοθεσία. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη διασύνδεση των συστημάτων τελωνειακών πληροφοριών και τεχνολογίας·

β) τρίτων χωρών, ώστε να βοηθηθούν στον εκσυγχρονισμό των διοικήσεων των τελωνείων τους, με σκοπό να βελτιώσουν τόσο τις συνθήκες για την ανάπτυξη του νομίμου εμπορίου όσο και τη συνεργασία μεταξύ των διοικήσεων των τελωνείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 12

Άλλες δράσεις

Η Κοινότητα δύναται, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, να αναπτύσσει και να χρησιμοποιεί κάθε άλλη δράση που είναι αναγκαία προς επίτευξη των στόχων του προγράμματος.

Άρθρο 13

Καθορισμός στόχων και δεικτών

Όλες οι δράσεις που πρέπει να λαμβάνονται στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος έχουν συγκεκριμένους στόχους και συνοδεύονται, αφενός, από μετρήσιμους δείκτες που διασφαλίζουν κατάλληλη αξιολόγηση και, αφετέρου, από σαφή ένδειξη του προβλεπόμενου κόστους, ενώ ταυτόχρονα πρέπει να είναι διαρθρωμένες έτσι ώστε τα αποτελέσματα να ανταποκρίνονται στον προσδοκώμενο αντίκτυπο της δράσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

▼M1

Άρθρο 14

Χρηματοδότηση

1. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος, για την περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2007, ορίζεται σε 165,55 εκατ. ευρώ, εκ των οποίων 128,79 εκατ. ευρώ για την περίοδο έως 31 Δεκεμβρίου 2006.

2. Για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2007, το προτεινόμενο ποσό θεωρείται ότι επιβεβαιώνεται, εφόσον είναι σύμφωνο, για την αντίστοιχη φάση, με τις δημοσιονομικές προοπτικές που ισχύουν για την περίοδο που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2007.

3. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

▼B

Άρθρο 15

Δαπάνες

1. Οι δαπάνες που απαιτούνται για την υλοποίηση του προγράμματος κατανέμονται μεταξύ της Κοινότητας και των συμμετεχουσών χωρών σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

2. Η Κοινότητα καλύπτει τις ακόλουθες δαπάνες:

α) το κόστος της ανάπτυξης, αγοράς, εγκατάστασης και συντήρησης των κοινοτικών δομικών μερών των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 5, καθώς και το κόστος της καθημερινής λειτουρ-

▼B

γίας των κοινοτικών δομικών μερών που είναι εγκατεστημένα σε κτίρια της Επιτροπής ή σε κτίριο εγκεκριμένου υπεργολάβου·

β) τα έξοδα ταξιδίου και διαμονής στα οποία υποβάλλονται οι συμμετέχουσες χώρες όσον αφορά δράσεις συγκριτικής αξιολόγησης, ανταλλαγές υπαλλήλων, σεμινάρια, συναντήσεις εργασίας και ομάδες έργου και δράσεις κατάρτισης και παρακολούθησης που αναφέρονται στα άρθρα 6 έως 10·

γ) το οργανωτικό κόστος των σεμιναρίων και των συναντήσεων εργασίας·

δ) το κόστος των δράσεων που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 12.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1], καθορίζει τους κανόνες που αφορούν την πληρωμή των δαπανών και τους ανακοινώνει στις συμμετέχουσες χώρες.

3. Οι συμμετέχουσες χώρες καλύπτουν τις ακόλουθες δαπάνες:

α) όλα τα έξοδα, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), που αφορούν τη δημιουργία και λειτουργία των μη κοινοτικών δομικών μερών των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 5 καθώς και το κόστος καθημερινής λειτουργίας των κοινοτικών δομικών μερών των εν λόγω συστημάτων που είναι εγκατεστημένα σε κτίριά τους ή σε κτίρια εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου·

β) τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που καλύπτει η Κοινότητα σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) και δ) ανωτέρω, και του πραγματικού κόστους της δραστηριότητας·

γ) το κόστος της αρχικής και συνεχούς κατάρτισης, περιλαμβανομένης και της γλωσσικής κατάρτισης, των υπαλλήλων τους όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Δημοσιονομικός έλεγχος

Χρηματοδοτικές αποφάσεις και οποιεσδήποτε συμφωνίες ή συμβάσεις που προκύπτουν από την παρούσα απόφαση υπόκεινται σε δημοσιονομικό έλεγχο, και εφόσον κριθεί αναγκαίο, σε επιτόπιους λογιστικούς ελέγχους από την Επιτροπή, ειδικότερα από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Η χρηματοδότηση που χορηγείται δυνάμει της παρούσας απόφασης προϋποθέτει την εκ των προτέρων γραπτή συγκατάθεση των δικαιούχων. Η συγκατάθεση αυτή περιλαμβάνει την αποδοχή, εκ μέρους των δικαιούχων, ενός λογιστικού ελέγχου που πραγματοποιεί το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τη χρησιμοποίηση της χορηγηθείσας χρηματοδότησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Εφαρμογή

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2.

[1] ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

▼B

Άρθρο 18

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την «Επιτροπή Τελωνεία 2007» (εφεξής καλούμενη «επιτροπή»).

2. Όταν γίνεται μνεία στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 8.

Η περίοδος που προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 19

Αξιολόγηση και εκθέσεις

1. Το παρόν πρόγραμμα υπόκειται σε συνεχή αξιολόγηση, η οποία διενεργείται από την Επιτροπή σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες. Η αξιολόγηση πραγματοποιείται μέσω των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και μέσω συγκεκριμένων δραστηριοτήτων, με βάση τη μορφή, τα κριτήρια και τους δείκτες που θεσπίζονται κατά το πρώτο έτος του προγράμματος.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες κοινοποιούν στην Επιτροπή:

α) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2005 το αργότερο, ενδιάμεση έκθεση για την αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα του προγράμματος και

β) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007 το αργότερο, τελική έκθεση για την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα του προγράμματος.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο:

α) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005 το αργότερο, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητα του προγράμματος·

β) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2008 το αργότερο, τελική έκθεση για τον αντίκτυπο του προγράμματος.

Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται επίσης στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή για ενημέρωση.

4. Στην τελική έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 αναλύονται η συνολική πρόοδος που επιτεύχθηκε σε κάθε συγκεκριμένο μέτρο του προγράμματος, καθώς και τα πλεονεκτήματα και οι αδυναμίες οποιουδήποτε συστήματος τελωνειακής μηχανοργάνωσης το οποίο χρησιμοποιείται στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Στην έκθεση διατυπώνονται χρήσιμες προτάσεις προκειμένου όλοι οι οικονομικοί φορείς να τυγχάνουν ισότιμης μεταχείρισης σε όλο το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας και προκειμένου η συλλογή πληροφοριών να εξυπηρετεί την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας.

Άρθρο 20

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2003.

▼B

Άρθρο 21

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Η παρούσα απόφαση είναι δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.